

Sygn. akt II Cz 767/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 12 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Barbara Mokras – spr.

S.S.O. Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2013 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużniczki J. O. (1)

w sprawie egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Banku (...) S.A. Centrum Monitoringu i Windykacji (...)/ (...) Zespół Windykacji (...)

przeciwko dłużnikom G. O., J. O. (1) i J. O. (2)

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jarocinie J. K. w sprawie KM 401/11 w postaci postanowienia z dnia 8 marca 2013 r. o ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego

w przedmiocie zażalenia G. O.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie

z dnia 24 lipca 2013 r., sygn. akt I Co 449/13

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt II Cz 767/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Jarocinie oddalił skargę dłużniczki J. O. (1) na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jarocinie J. K. w sprawie KM 401/11 w postaci postanowienia z dnia 8 marca 2013 r. o ustaleniu kosztów postępowania egzekucyjnego i orzekł o kosztach postępowania skargowego.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł dłużnik G. O. domagając się jego uchylenia.

W uzasadnieniu wskazano, iż Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jarocinie J. K. prowadził równoległe dwie sprawy egzekucyjne wobec dłużników G. O., J. O. (1) i J. O. (2). Postępowania te wszczęte zostały na wniosek wierzyciela Banku (...) S.A. i dotyczyły należności z dwóch różnych kredytów. Sprawy te prowadzone były pod sygn. akt KM 2261/10 i KM 401/11, które jak wskazał skarżący połączone zostały do łącznego rozpoznania, z uwagi na zabezpieczenie tych wierzytelności hipoteką na tej samej nieruchomości, z której prowadzona była egzekucja. Z uwagi na zawarcie ugody z wierzycielem oba postępowania zostały umorzone na podstawie art. 823 k.p.c. W sprawie KM

2261/10 postanowieniem z dnia 19 września 2012 r. a w sprawie KM 401/11 postanowieniem z dnia 8 marca 2013 r. W obu tych postanowieniach ustalono osobne koszty postępowania egzekucyjnego, przy czym w ocenie skarżącego, koszty ustalone w sprawie prowadzonej pod sygn. akt KM 2261/10 dotyczyły również kosztów postępowania w sprawie KM 401/11. W konsekwencji zaskarżone postanowienie Komornika Sądowego po raz kolejny obciążało dłużników kosztami, które już ponieśli w sprawie KM 2261/10.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego podkreślenia wymaga na wstępie, że rozliczając koszty postępowania egzekucyjnego Komornik Sądowy na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz.U. z 2011 Nr 231, poz. 1376 z późn. zm.) w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 823 k.p.c. pobiera od dłużnika opłatę stosunkową w wysokości 5 % wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, jednak nie niższej niż 1/10 i nie wyższej niż dziesięciokrotna wysokość przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Komornik Sądowy postępowania egzekucyjne, toczące się wobec dłużników G. O., J. O. (1) i J. O. (2), umorzył na podstawie art. 823 k.p.c. postanowieniami z dnia 19 września 2012 r. (w sprawie KM 2261/10) i z dnia 8 marca 2013 r. (w sprawie sygn. akt KM 401/11).

Mając na uwadze powyższa regulację nie sposób zgodzić się z twierdzeniami skarżącego, że Komornik Sądowy ustalając koszty egzekucyjne w sprawie sygn. akt KM 2261/10 postanowieniem z dnia 19 września 2012 r. objął również koszty postępowania w sprawie KM 401/11. Na takie rozstrzygnięcie nie pozwalają Komornikowi Sądowemu przepisy prawa, albowiem art. 770 k.p.c. stanowi, że jedynie koszt danej egzekucji, w danej sprawie, ustala postanowieniem komornik. Zauważenia nadto wymaga, że z akt spraw egzekucyjnych wynika jasno, co z resztą przyznał sam skarżący w zażaleniu, że postępowania w sprawach sygn. akt KM 2261/10 i KM 401/11 dotyczyły dwóch różnych zobowiązań dłużników, na podstawie różnych umów kredytowych.

W tych okolicznościach dla ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego nie miało żadnego znaczenia, iż egzekucja skierowana została do tego samego przedmiotu należącego do dłużników, tj. do należącej do nich nieruchomości. Podstawą rozliczenia kosztów postępowania egzekucyjnego była wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania w każdej ze spraw, na dzień zakończenia postępowania egzekucyjnego i to od tych należności Komornik Sądowy naliczył należną mu opłatę stosunkową. Nadmienić należy, że skoro egzekucja skierowana była do tej samej nieruchomości, to koszt opinii biegłych słusznie naliczony został tylko raz, w postanowieniu z dnia 19 września 2012 r. w sprawie KM 2261/10.

Koszty naliczone w zaskarżonym postanowieniu z dnia 8 marca 2013 r. dotyczą jedynie sprawy prowadzonej pod sygn. KM 401/11 i dlatego tylko w tej sprawie mogły zostać i zostały rozliczone.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.